



NORGES HØYESTERETT

Den 29. april 2005 avsa Høyesterett dom i

HR-2005-00687-A, (sak nr. 2005/326), straffesak, anke,

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Jarle Golten Smørdal)

mot

A (advokat Erik Keiserud)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Skoghøy**: Saken gjelder utmåling av straff for grov narkotikaforbrytelse, som består i befatning med ca. 600 gram heroin med styrkegrad på 9 %.
- (2) Bergen tingrett avsa 23. september 2004 dom som for A har denne domsslutning:
 - ”3. A, f 0.0.80, dømmes for overtredelse av strl. § 162, 2. ledd, jf. 5. ledd til en straff av fengsel i 3 – tre – år som fellesstraff med Bergen tingretts betingede dom av 23.06.2003, jf strl. § 54 nr. 3.
...
 5. Saksomkostninger idømmes ikke noen av de tre tiltalte.”
- (3) Påtalemyndigheten anket over straffutmålingen til Gulating lagmannsrett, som 20. januar 2005 avsa kjennelse med slik slutning:

”Påtalemyndighetens anke i straffesak mot A forkastes.”
- (4) Det nærmere saksforhold og domfeltes personlige forhold fremgår av tingrettens og lagmannsrettens avgjørelser.
- (5) Påtalemyndigheten har anket til Høyesterett over straffutmålingen.
- (6) Jeg er kommet til at anken må tas til følge.

- (7) Domfellelsen gjelder følgende forhold:
- (8) På oppdrag fra B reiste A 10. oktober 2003 fra Bergen til Oslo for å hente et kvantum på anslagsvis 600 gram heroin. Etter at han hadde overnattet hos en kamerat, dro han den påfølgende dag – 11. oktober 2003 – til Hauketo jernbanestasjon for å overta den bestilte heroinmengde. På dette tidspunkt var han påspanet av politiet, og etter overleveringen fulgte politiet ham på avstand til Oslo Sentralstasjon, hvor han ble pågrepet med heroinpartiet i sin besittelse. Etter analyse viste heroinpartiet seg å bestå av 779,8 gram heroinholding pulver med en styrkegrad på 9 %.
- (9) Etter det lagmannsretten har lagt til grunn, var det B som var initiativtaker og pådriver, mens A ”opptrådte som kurer, men like fullt som et nødvendig og sentralt ledd i den samlede gjennomføring av narkotikaerhvervet”.
- (10) Ved straffutmålingen må man ta utgangspunkt i det kvantum som omfattes av domfeltes forsett – dvs. ca. 600 gram. Som nevnt hadde kvantumet en styrkegrad på 9 %. Dette er forholdsvis lavt. Vanlig styrkegrad blir ofte sagt å ligge i området fra 30 til 50 %, se Rt. 2004 side 643 avsnitt 8.
- (11) Den mest sammenlignbare av tidligere avgjørelser av Høyesterett om straffutmåling i slike saker er dommen i Rt. 2004 side 643. I denne saken ble en 75 år gammel mann som hadde opptrådt som kurer ved innførsel av 699 gram heroin med en styrkegrad på minst 5 %, dømt til fengsel i fire år. Ved straffutmålingen må det imidlertid tas hensyn til at det heroinparti vår sak gjelder, har en høyere styrkegrad, slik at den omregnet til ren heroin gjelder et klart større kvantum enn det som det var tale om i dommen fra 2004. På den annen side gjelder dommen fra 2004 innførsel, som etter praksis blir bedømt noe strengere enn annet erverv.
- (12) Ved straffutmålingen har tingretten lagt vekt på at A overfor politiet straks tilstod at det var heroin han hadde befatning med. Det fremgår ikke av lagmannsrettens avgjørelse om den har lagt noe vekt på dette.
- (13) Etter min oppfatning kan man ved straffutmålingen i denne saken ikke se bort fra As tilståelse, men denne kan likevel bare tillegges en begrenset vekt. For at en tilståelse skal kunne tillegges vekt ved straffutmålingen, må den være uforbeholden, ha hatt betydning for oppklaring av saken eller på annen måte ha medført en prosessøkonomisk gevinst, jf. Rt. 2003 side 118 avsnitt 10, Rt. 2004 side 1974 avsnittene 47-48 og Høyesteretts avgjørelse 17. mars 2005 (HR-2005-00436-A) avsnitt 16. Da A ble pågrepet, var han i besittelse av narkotikapartiet. I den etterfølgende forklaring for politiet erkjente han å ha hentet stoffet i løpet av de to dagene han hadde oppholdt seg på Østlandet, og at han skulle bringe det til Bergen. Senere opplyste han at han hadde fått hånd om stoffet på Hauketo. Han var imidlertid meget tilbakeholden med å gi opplysninger om andre involverte. For tingretten erkjente A straffeskyld for befatning med 600 gram heroin, men for øvrig var han ikke villig til å forklare seg. For lagmannsretten ønsket han ikke å avgi forklaring om det forhold saken gjelder, men var villig til å forklare seg om ”sin bakgrunn”. Selv om han for tingretten, hvor skyldspørsmålet ble avgjort, tilstod det forhold han ble dømt for, har den prosessøkonomiske gevinst og betydningen for oppklaring av saken vært forholdsvis liten.

- (14) Den straffbare handling er begått i prøvetiden for Bergen tingretts betingede dom av 23. juni 2003, som gjelder erverv av ca. 8 gram hasj og bruk av hasj. På samme måte som tingretten og lagmannsretten finner jeg at den straff som nå blir utmålt, bør utmåles som en fellesstraff med det forhold som ble pådømt i denne dommen, jf. straffeloven § 54 nr. 3. Dette gir imidlertid ikke noe merkbart utslag ved straffutmålingen.
- (15) Etter en samlet vurdering finner jeg at straffen passende kan settes til fengsel i fire år.
- (16) Jeg stemmer for denne

D O M :

I tingrettens dom, domsslutningen punkt 3, gjøres den endring at straffen settes til fengsel i 4 – fire – år.

- (17) Dommer **Stabel**: Jeg er kommet til at straffen bør settes noe lavere enn førstvoterende er kommet til. Som han ser jeg avgjørelsen i Rt. 2004 side 643, der straffen ble satt til fengsel i fire år, som den mest parallelle til vår sak. Den noe mindre styrkegrad på det noe større parti heroin i den saken kan etter min mening ikke spille noen vesentlig rolle i vurderingen. Kurervirksomheten dreide seg der om innførsel av heroin. Riktignok var domfelte snart 76 år, men det ble tillagt begrenset betydning på grunn av flere tidligere domfellelser. Som utgangspunkt bør straffen i denne saken ligge på samme nivå. Her foreligger imidlertid også en tilståelse som skal tillegges vekt. Jeg er enig med førstvoterende i at det ikke dreier seg om en tilståelse med stor prosessøkonomisk gevinst eller av nevneverdig betydning for oppklaring av saken. Jeg viser til Høyesteretts dom i sak HR-2005-00463-A der tilståelsesrabatt drøftes på prinsipielt grunnlag, jf. avsnitt 15-18. Jeg er enig i det som her uttales, og som har gyldighet også for vår sak. Straffen bør etter min mening settes til fengsel i tre år og seks måneder.
- (18) Dommer **Mitsem**: Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende, dommer Skoghøy.
- (19) Dommer **Stang Lund**: Likeså.
- (20) Dommer **Lund**: Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med annenvoterende, dommer Stabel.
- (21) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

I tingrettens dom, domsslutningen punkt 3, gjøres den endring at straffen settes til fengsel i 4 – fire – år.

Riktig utskrift bekreftes: